

skal nemlig efter min Erfaring have siddet adskillige Aar i et kommunalt Raad, inden man kommer ind i Maskineriet, og det vilde derfor være heldigst, om Formændene kunde faa Lov til at sidde der en længere Periode, for at de kunne varetage Forretningerne paa den bedst mulige Maade. 4 Aar ere en meget kort Tid baade at begynde og afslutte i. Det maa jo erindres, at Formanden skal ikke blot lede den kommunale Forsamlings Forhandlinger, men ogsaa være tilsynsførende med den administrative Udførelse af de af Byraadet tagne Beslutninger, og dertil hører en ikke ringe Indsigt.

Hvad selve Hovedbestemmelsen angaar, mener jeg altsaa, at Tiden har udviklet sig saaledes, at vi maa glide henimod at indføre det samme, som gælder i de før af mig nævnte Kommuner.

Naar der i Forslaget gives en Ret til at udvide Byraadsmedlemmernes Antal, tror jeg, at de fleste kunne være enige deri, selv om alle, der have haft med det kommunale Selvstyre at gøre, sikkert ere paa det rene med, at det kun er et Mindretal indenfor Raadet, der gør det store Arbejde. Og saadan vil det ogsaa blive, selv om Antallet forøges, f. Eks. til 25.

Samtidig med at gaa med til denne Udvidelse vil jeg gerne henstille til Overvejelse, om man ikke kunde give Byraadene Ret til at vælge deres Formand udenfor deres egen Kreds mellem Byens samtlige kommunale Vælgere. Giver man dem Lov til at forøge Antallet, kan man eventuelt ogsaa give Lov til at forøge det med den Mand, der her er Tale om.

I det andet Ting har der dernæst været talt ret meget om, hvilken Benævnelse vedkommende Mand skulde have — jeg siger ikke, hvilken Titel, thi det er ikke vel hørt. Dette synes mig at være et ret underordnet Spørgsmaal. Formand for Byens Raad synes mig at være en meget smuk Benævnelse, men naturligvis kan der være andre Øren, i hvilke „Borgmester“ klinger mere pragtfuldt. Men til syvende og sidst er det dog ikke Navnet, det kommer an paa, men om den Mand, som Borgerne sætte paa Byraadets Formandsæde, er en Mand med Personlighed, som, uden at ville tækkes alle, dog kan blive meget populær og give Stillingen Anseelse

og skaffe Formandsstolen Respekt. Saa har det lige meget at sige, hvad Navn Manden har. Er det en saadan Mand, vil han hævde Pladsen som første Borger i det Samfund, han lever i, og hvis Medlemmer have sat ham paa Formandssædet i Borgernes Raad.

Med Hensyn til Statens Tilsyn har det forhavset mig meget, at nogle have ment, at dette Tilsyn kunde eller skulde vi ikke have, at det betød en Tilsidesættelse af Byraadet o. s. v. Jeg kan slet ikke forstaa dette Synspunkt. Lever Kommunalbestyrelsen sit Liv efter de bestaaende Love og Anordninger, mærkes saa godt som aldrig noget til Statens Tilsyn med Kommunernes Arbejde. Og skulde en Kommune arbejde noget paa tværs af Forordningerne, synes jeg, det er ganske overordentlig godt for Befolkningen, at der er nogen, der kan paatale det. Derfor answer jeg det for særdeles rigtigt, at der vedbliver at være et Tilsyn med Kommunerne fra Statens Side, saaledes som det jo ogsaa er paabudt ifølge Loven.

Jeg tillader mig altsaa at anbefale dette Forslags Fremme gennem Udvalgsbehandling.

Jørgen Berthelsen: Det her foreliggende Lovforslag er jo en gammel Bekendt, saa gammel som fra 1868, da dette Spørgsmaal først var fremme. Det har været fremme i Folketinget i langt over 20 Aar, og i dette høje Ting er det heller ikke helt ukendt. Det har været fremme her for en 13—14 Aar siden, og sidst var det fremme i Samlingen 1899—1900. For Resten er det jo ret mærkeligt, naar man tænker paa, at Folketinget — saaledes som det bliver sagt, og som Forholdet i Virkeligheden ogsaa er — ikke er særlig stærkt forsynet med Byrepræsentanter, at dette Lovforslag alligevel atter og atter har været forelagt for, og ogsaa har vundet Tilslutning i Folketinget, uagtet dette jo væsentligt er sammensat af Repræsentanter fra Landet. Da Forslaget i 1896—1897 var til Behandling i Landstinget og senere ogsaa i 1899—1900, blev det behandlet ved en første Behandling og henvist til et Udvalg, og Udvalget stillede da Forslag til en Dagsorden, der var enslydende i begge de to Tilfælde. Den lød